

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 72.206 van 4 maart 1998
in de zaak A. 76.800/IX-845.**

In zake : Georges VERSIONNEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. LUYPAERS,
kantoor houdende te HEVERLEE,
Ijzerenmolenstraat 105

tegen :

de Vlaamse Maatschappij voor Watervoor-
ziening,
die woonplaats kiest bij
Advocaten M. BOES en W. MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Georges VERSIONNEN op 16 december 1997 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de raad van bestuur van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening van 24 oktober 1997 waarbij hij wegens definitieve lichamelijke ongeschiktheid vroegtijdig op pensioen wordt gesteld met ingang van 1 november 1997;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 12 februari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 februari 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. LUYPAERTS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat W. MERTENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is hoofdinspecteur-directeur bij de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW).

Sinds begin 1996 is hij langdurig afwezig wegens ziekte.

1.2. Op 3 maart 1997 vraagt de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening een medisch onderzoek aan met het oog op de vaststelling van verzoekers definitieve lichamelijke ongeschiktheid.

1.3. De arbeidsgeneesheer, Dr. A. BREYSENS, geeft op 28 maart 1997 het volgende advies :

"Op 26 maart 1997 werd de Heer VERNONNEN Georges medisch onderzocht. Na telefonisch onderhoud met de huisarts werd besloten dat de Heer VERNONNEN geschikt

is voor een halftime tewerkstelling. De betrokkene verkeert echter niet in de mogelijkheid om zich op eigen kracht met de trein of de auto naar Brussel te verplaatsen. In die zin lijkt een tewerkstelling in Haasrode of Kessel-Lo te overwegen op voorwaarde dat dit door uw diensten organisatorisch in te vullen is".

Verzoeker had overigens reeds bij brief van 24 oktober 1996 de wens geuit het werk halftijds te hervatten, maar die vraag was onbeantwoord gebleven.

1.4. Bij brief van 5 mei 1997 meldt de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening aan verzoeker dat hij het werk halftijds mag hervatten bij de Hoofddirectie te Brussel. Er wordt hem eveneens medegedeeld dat, indien hij niet akkoord gaat, hij opnieuw zal worden opgeroepen voor een geneeskundig onderzoek met het oog op een eventuele vervroegde opruststelling.

1.5. Bij brief van 8 mei 1997 vraagt verzoeker een aantal verduidelijkingen omtrent zijn situatie. Hij merkt onder meer op :

"... dat dr. A. BREYSSENS in haar advies van 28 maart duidelijk stelt dat ik mij onmogelijk op eigen kracht met de trein of de auto naar Brussel kan verplaatsen. Ik wijs een hervatting van mijn functies in Brussel niet a priori af maar stel mij de vraag hoe U mijn dagelijkse verplaatsing naar de hoofddirectie ziet gebeuren".

1.6. Bij brief van 22 mei 1997 antwoordt de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening aan verzoeker :

"In voormelde brief stelt u dat u zich onmogelijk op eigen krachten met de trein of auto naar Brussel kan verplaatsen en u verwijst hierbij naar het advies van Dr. A. BREYSSENS.

Gelet op de inhoud van mijn brief van 5 mei 1997, neem ik derhalve akte van het feit dat u uw prestaties bij de Hoofddirectie niet halftijds zal hervatten.

U zal opnieuw worden opgeroepen voor een geneeskundig onderzoek in het kader van een eventuele vervroegde opruststelling".

1.7. Op 2 juni 1997 schrijft verzoeker aan de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening onder meer dat niet hijzelf, maar dr. BREYSSSENS, in haar hoedanigheid van door de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening aangestelde arbeidsgeneesheer, stelt dat hij zich niet op eigen krachten met trein of auto naar Brussel kan verplaatsen en dat hij nog steeds geen antwoord heeft ontvangen op de in zijn brief van 8 mei 1997 gestelde vragen.

1.8. Op 23 mei 1997 vraagt de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening opnieuw een geneeskundig onderzoek met het oog op de vaststelling van verzoekers definitieve arbeidsongeschiktheid.

1.9. Het medisch onderzoek heeft plaats op 11 juni 1997.

In haar advies aan de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening stelt de arbeidsgeneesheer onder meer :

"Op 11 juni 1997 vernam ik voor het eerst via de Heer VERNONNEN dat er geen rekening was gehouden met het advies dat ik geformuleerd had naar aanleiding van het eerste medisch onderzoek. Ik kan begrijpen dat de functie die vooropgesteld werd in mijn advies misschien niet door uw dienst kan aangeboden worden aan de betrokkene. Maar de gevolgen van het niet kunnen aanbieden van dergelijke functie zijn louter van administratieve aard zodat uw instelling in dergelijke gevallen moet beslissen dat enkel een vervroegde pensionering aangewezen is.

Van de Heer VERNONNEN vernam ik dat uw dienst hem eigenlijk niet zou gezegd hebben dat dergelijke functie die aan de vooropgestelde voorwaarden moet voldoen, niet aanwezig zou zijn.

(...).

Tot dusver heb ik de indruk dat men deze delicate dossiers inzake vroegtijdige pensionering enkel via de medische dienst en geschreven nota's tracht te behandelen. Ik vrees dat deze methode aanleiding zal

geven tot veel ongenoegen bij uw werknemers en onze medische dienst. Een echt gesprek tussen de heer VERSIONNEN en personen van de personeelsdienst heeft mijns inziens nooit plaatsgevonden.

Ik meen dat dergelijke gesprekken georganiseerd vanuit de personeelsdienst noodzakelijk blijven en er kunnen toe bijdragen dat er gemakkelijker beslissingen kunnen getroffen worden waarmee werknemer en werkgever akkoord kunnen zijn.

Voor wat betreft mijn advies blijf ik bij hetgeen ik reeds geformuleerd heb op 28 maart 1997.

Indien dergelijke functie niet kan worden aangeboden moet inderdaad een vroegtijdige pensionering overwogen worden.

(...).

Mijns inziens is een gesprek met de Heer VERSIONNEN en een vertegenwoordiger van de personeelsdienst noodzakelijk teneinde de juiste beslissing te nemen".

1.10. Bij aangetekende brief van 28 juli 1997 schrijft de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening aan verzoeker onder meer :

"Op basis van het geneeskundig onderzoek uitgevoerd op 26 maart 1997 deelt Dr. A. BREYSSSENS bij brief van 11 juni 1997 mede dat u definitief ongeschikt bent voor het uitvoeren van uw functie bij de Hoofd-directie van de VMW te Brussel en geeft hierbij het advies dat u vervroegd zou worden op rust gesteld.

U kan binnen een termijn van 10 werkdagen na kennisname van deze brief hoger beroep instellen tegen hogervermeld advies door middel van een aangetekende brief gericht aan (...).

Indien U geen hoger beroep instelt tegen het advies van Dr. A. BREYSSSENS, wordt aan de Raad van Bestuur een voorstel gedaan om u vervroegd te pensioneren op grond van medische ongeschiktheid. De Raad van Bestuur neemt de uiteindelijke beslissing".

1.11. Bij aangetekende brief van 7 augustus 1997 antwoordt verzoeker aan de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening dat hij het weinig fair acht dat de Maatschappij het advies van de arbeidsgeneesheer inroept om hem vroegtijdig te pensioneren en dat hij nog steeds geen antwoord ontving op zijn vragen in vorige brieven.

1.12. Bij aangetekende brief van 21 augustus 1997 antwoordt de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening

dat zij akte neemt van het gegeven dat verzoeker geen hoger beroep instelt tegen het advies van de arbeidsgeneesheer dat zijn halftijdse tewerkstelling als adviseur-directeur bij de afdeling Communicatie enkel mogelijk is in de Hoofddirectie te Brussel, waarvan de Afdeling Communicatie een onderdeel is en waar deze ook integraal is gehuisvest, dat indien hij zou beslissen zijn functie halftijds terug op te nemen, hij dit vóór 10 september 1997 dient mede te delen, en zoniet aan de raad van bestuur eind september 1997 zou worden voorgesteld te beslissen over zijn vroegtijdige opruststelling.

1.13. Bij brief van 31 oktober 1997 wordt aan verzoeker medegedeeld "dat de Raad van Bestuur, in zijn zitting van 24/10/1997, beslist heeft (hem) wegens definitieve lichamelijke ongeschiktheid vroegtijdig te pensioneren met ingang van 01/11/1997";

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is in zover zij gericht is tegen de brieven van 5 mei, 22 mei, 28 juli en 21 augustus 1997 daar de termijn voor beroep tegen deze beslissingen reeds lang verstreken is, nu verzoeker deze brieven meer dan 60 dagen vóór het indienen van zijn vordering tot schorsing ontvangen heeft en er bovendien geen band van verknochtheid met de eerste bestreden beslissing bestaat;

2.2. Overwegende, daargelaten de vraag of de door verzoeker bestreden brieven wel voor vernietiging vatbare rechtshandelingen bevatten dan wel of het om louter voorbereidende handelingen gaat, dat dient te worden vastgesteld dat die brieven geen onlosmakelijk verband vertonen met de bestreden beslissing, terwijl

verzoeker sedert meer dan zestig dagen vóór het indienen van de vordering van deze brieven kennis had, zodat het beroep tot nietigverklaring tegen deze handelingen, en bijgevolg de vordering tot schorsing, als accessorium van dat beroep, niet ontvankelijk zijn;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat verzoeker als tweede onderdeel van het vierde middel een schending van, onder meer, het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert doordat de raad van bestuur van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening "blijkbaar op een onzorgvuldige en onvolledige wijze ingelicht en zonder verzoeker te horen, verzoeker vroegtijdig pensionneert op basis van een op zich onregelmatig - en daarenboven onregelmatig geïnterpreteerd - medisch advies", terwijl "de zorgvuldigheidsnorm impliceert dat de overheid, wil zij op een regelmatige wijze een beslissing nemen, volledig moet ingelicht zijn over de belangrijke gegevens welke die beslissing kunnen beïnvloeden" en terwijl "de overheid zich op deskundige wijze dient te laten voorlichten vooraleer tot besluitvorming over te gaan, en zo mogelijk betrokkene dient te horen wat in casu meer dan mogelijk was";

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het medisch advies niet onregelmatig is,

noch onjuist werd geïnterpreteerd, dat verzoeker niet in beroep is gekomen tegen dat advies, zodat hij thans niet op ontvankelijke wijze kan inroepen dat de besluitvorming niet zorgvuldig is verlopen;

3.1.3. Overwegende dat de arbeidsgeneesheer in haar advies van 28 maart 1997 oordeelt dat "reïntegratie" van verzoeker mogelijk is in een aangepaste functie; dat zij in een, het advies begeleidend, brief stelt dat verzoeker geschikt is voor een halftime tewerkstelling, maar dat hij niet in de mogelijkheid is om zich op eigen kracht met de trein of de auto naar Brussel te verplaatsen en dat een tewerkstelling in Haasrode of Kessel-Lo te overwegen lijkt, voor zover dit organisatorisch mogelijk is; dat in haar advies van 11 juni 1997 wordt gesteld : "beslissing onmogelijk - te herzien afhankelijk van de beslissing van de VMW"; dat zij in een, het advies begeleidend, schrijven bovendien heeft gevraagd dat, nu aan verzoeker niet was gezegd dat een functie die aan de vooropgestelde voorwaarden voldoet, niet voorhanden was, de personeelsdienst van de verwerende partij daaromtrent met verzoeker een gesprek zou dienen te voeren; dat zij haar advies van 28 maart 1997 bevestigt en verder schrijft dat "indien dergelijke functie niet kan worden aangeboden (...) inderdaad een vroegtijdige pensionering (moet) worden overwogen";

Overwegende dat uit het advies van 11 juni 1997 blijkt dat de arbeidsgeneesheer van oordeel was dat, vooraleer de vervroegde pensionering van verzoeker kon worden overwogen, door de personeelsdienst in samenspraak met verzoeker, moest worden nagegaan of een eventuele halftime tewerkstelling van verzoeker in een aangepaste functie mogelijk was; dat de verwerende partij evenwel alleen heeft nagegaan of verzoeker zijn functie bij de commerciële directie halftijds in Haasrode of in Kessel-Lo kon uitoefenen, maar zij niet heeft onderzocht of in die vestigingen eventueel een

andere geschikte halftijdse functie voor verzoeker beschikbaar was; dat de verwerende partij door, zonder dit onderzoek te verrichten, een dermate ingrijpende beslissing als een vroegtijdige pensionering te nemen, te kort is geschoten aan de op haar rustende zorgvuldigheidsplicht; dat zulks des te meer klemmt daar de adviezen van de arbeidsgeneesheer verzoeker niet op duidelijke wijze arbeidsongeschikt verklaren maar er daarentegen wel duidelijk op aandringen dat de mogelijkheid van tewerkstelling in de nabijheid van de woonplaats van verzoeker zou worden onderzocht; dat het onderdeel van het middel ernstig is;

3.2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker aanvoert dat hij door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een professioneel, een moreel en een financieel nadeel lijdt; dat wat het professioneel nadeel betreft, hij onder meer doet gelden dat de vroegtijdige pensionering hem verhindert een volledige carrière en bijgevolg ook een volledige pensioenloopbaan uit te bouwen; dat het morele nadeel er volgens hem in bestaat dat zijn beroepseer ernstig wordt aangetast en dat hij in zijn werkomgeving in diskrediet wordt gebracht; dat hij tenslotte wijst op het financiële verlies ingevolge zijn vervroegde pensionering;

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij betwist dat verzoeker enig moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou ondergaan; dat zij stelt dat geen moreel nadeel aanwezig is, dat het financiële nadeel in beginsel herstelbaar is en, wat het carrièrenadeel betreft, dat verzoeker enkel zou kunnen worden tewerkgesteld te Leuven of Haasrode, waar er voor hem evenwel geen halftijdse betrekking beschikbaar is;

3.2.3. Overwegende dat de voortijdige en abrupte beëindiging van de tewerkstelling van verzoeker, zonder ook maar op enigerlei wijze gevolg te geven aan de vraag van de arbeidsgeneesheer om te onderzoeken of een deeltijdse tewerkstelling in de omgeving van de woonplaats van verzoeker mogelijk is, een ernstig nadeel uitmaakt; dat dit nadeel, gelet op zijn aard en op het gegeven dat, gezien de leeftijd van verzoeker, de bestreden beslissing vóór de eventuele vernietiging ervan voor een aanzienlijk deel of geheel haar uitwerking zou kunnen hebben gehad, bovendien moeilijk te herstellen is; dat derhalve ook is voldaan aan de tweede schorsingsvoorwaarde;

4. Overwegende dat is voldaan aan de voorwaarden, gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die moeten zijn vervuld wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de raad van bestuur van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening van 24 oktober 1997 waarbij Georges VERNONNEN wegens definitieve lichamelijke ongeschiktheid vroegtijdig op pensioen wordt gesteld met ingang van 1 november 1997.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier maart 1900 achtennegentig, door :

de HH. J. SMETS, wnd. voorzitter, staatsraad,
M. MILOJKOWIC, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

J. SMETS.